Р Е Ш Е Н И Е
№ 43192

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Теодора Георгиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **9442** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Делото е образувано по жалба на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД срещу решение № 2372 от 30.06.2025г., постановено по НАХД № 94/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 4-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 005 от 09.12.2021г., издадено от председателя на Комисията за защита на личните данни, с което на Агенцията по вписванията, в качеството й на администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Регламент (ЕС) 2016/679, са наложени на основание чл. 58, § 2, б. „и“ във връзка с чл. 83, § 4, б. „а“ и § 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), при условията на чл. 18 ЗАНН, четири отделни имуществени санкции, както следва:
1. Имуществена санкция в размер на 35 790,43 евро (с левова равностойност 70 000,00 лева) за нарушение на чл. 5, б. „е“ във връзка с чл. 24, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните / ОРЗД);
2. Имуществена санкция в размер на 25 564,59 евро (с левова равностойност 50 000,00 лева) за нарушение на чл. 35 от Регламент (ЕС) 2016/679; 3. Имуществена санкция в размер на 51 129,19 евро (с левова равностойност 100 000,00 лева) за нарушение на чл. 5 и чл. 25 от Регламент (ЕС)

2016/679; 4. Имуществена санкция в размер на 15 338,76 евро (с левова равностойност 30 000,00 лева) за нарушение на чл. 25ж, ал. 2 ЗЗЛД и чл. 1/5 25 от Регламент (ЕС) 2016/679, съставляващи имуществени санкции в общ размер на 127 822,97 евро (с левова равностойност 250 000,00 лева). В касационната жалба се релевират оплаквания за неправилност, немотивираност и необоснованост на решението на СРС касационни основания по чл. 209, т. 3 АПК.

Твърди, че решението на СРС е взето почти две години след като е било обявено за решаване и то едва след сезиране на административния ръководител на СРС и Инспектората на ВСС от КЗЛД относно наближаване на абсолютния давностен срок, който погасява търсенето на административно наказателна отговорност на нарушителя. Твърди се, че събраните в хода на надзорната проверка доказателства на електронен и хартиен носител установяват по несъмнен начин извършването на вменените нарушения. Посочва се във връзка с констатираните нарушения, че КЗЛД издава решение № ПНМД-01-62/21.12.2021 г., съдържащо разпореждане за отстраняване на констатираните нарушения и пропуски в дейността на Агенцията по вписванията, като решението е потвърдено на две инстанции (АССГ и ВАС).

По тези съображения касаторът моли първоинстанционното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново решение по същество, с което НП № 005/09.12.2021 г. да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно. Ответникът по касационната жалба – Агенция по вписванията, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт Д. И., оспорва жалбата в депозиран писмен отговор. Поддържа, че първоинстанционното решение е правилно, законосъобразно и обосновано. Излага доводи, че като се позовава на формулировки от рода на „трайно бездействие“, „продължаващо нарушение до настоящия момент“, без да посочи начален момент, времеви период или конкретна дата, административнонаказващият орган грубо нарушава чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, като не посочва нито времето на деянието, нито неговите фактически характеристики.

Излага доводи, че вместо АО да докаже по недвусмислен начин фактите, съставляващи административни нарушения, той е възприел подход на правна абстракция и догматично обобщаване, лишен от конкретика, доказателствена плътност и правна стойност. Моли касационната жалба да бъде оставена без уважение, а решението на районния съд – оставено в сила. Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено. Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на 2/5 основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му. От фактическа страна по делото е безспорно установено, че административнонаказателното производство е образувано след извършена проверка от служители на КЗЛД по отношение на Агенция по вписванията, за периода от 03.09.2021 г. до 12.10.2021 г., назначена със заповед № РД-15-309/24.08.2021 г. на председателя на КЗЛД по повод постъпил одитен доклад на Сметната палата, приет с Решение № 259 от 05.08.2021 г. Резултатите от проверката са обективирани в констативни протоколи, а на 11.11.2021 г. член на КЗЛД е

съставил срещу Агенция по вписванията акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 5/11.11.2021 г.
Въз основа на акта председателят на КЗЛД е издал оспореното Наказателно постановление № 005 от 09.12.2021 г., връчено на 10.12.2021 г., с което на Агенцията са наложени четири отделни имуществени санкции в общ размер на 127 822,97 евро (250 000,00 лева). В обстоятелствената част на наказателното постановление деянията са формулирани поотделно по следния начин:- По пункт 1: твърди се, че Агенцията по вписванията не е предприела „до месец юни 2020 г. – 24 месеца след като е започнало приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 на 25 май 2018 г.“ своевременни и ефективни действия за въвеждане на подходящи технически и организационни мерки и политики за защита на данните нарушение по чл. 5, б. „е“ във връзка с чл. 24, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679;- По пункт 2: твърди се, че Агенцията не е отчела рисковете, не е извършила адекватен анализ и оценка на риска и не е извършила задължителна оценка на въздействието съгласно т. 6 от Списъка на КЗЛД по чл. 35, § 4 ОРЗД, като е посочено, че представената комплексна оценка на риска от 27.08.2021 г. е повърхностна – нарушение по чл. 35 от Регламент (ЕС) 2016/679;-
По пункт 3: твърди се, че Агенцията не е предприела ефективни действия за защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране, в резултат на което е допуснала достъп на неограничен кръг лица до публикувани документи с незаличени лични данни в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ), като са описани констатации от извършени на 11–12.10.2021 г. проверки по партидите на четири конкретни юридически лица – нарушение по чл. 5 и чл. 25 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с чл. 2, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ;- По пункт 4: твърди се, че при извършена служебна проверка чрез отдалечен достъп на 11–12.10.2021 г. в Имотния регистър е установено, че единният граждански номер (ЕГН) служи като единствен идентификатор при извършване на справки за физически лица, в разрез с Решение на КЗЛД от 21.03.2018 г. – нарушение по чл. 25ж, ал. 2 ЗЗЛД и чл. 25 от Регламент (ЕС) 2016/679.
В постановлението е възприето обобщението, че се касае за 3/5 „продължаващи нарушения, осъществявани чрез бездействие, което е трайно, постоянно, непрекъснато до настоящия момент, без да е необходимо конкретизиране на начален момент“. За да постанови отмяна на наказателното постановление, районният съд е приел, че в хода на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, довели до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. Съдът е констатирал пълен дефицит на индивидуализация на времето и конкретния фактически състав на всяко от четирите деяния, подменени с общи оценъчни съждения и абстрактно възпроизвеждане на разпоредби от Регламент (ЕС) 2016/679.
Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК. Настоящият касационен състав намира, че първоинстанционното решение е следва да бъде оставено в сила, но поради настъпила самостоятелна пречка за реализиране на административнонаказателната отговорност, за която съдът следи служебно съгласно чл. 218, ал. 2 АПК – изтичане на абсолютната давност за административнонаказателно преследване. Съгласно задължителните указания, дадени с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС и Общото събрание на Втора колегия на ВАС, нормата на чл. 11 ЗАНН препраща субсидиарно към уредбата в Общата част на Наказателния кодекс относно погасяването на наказателното преследване по давност. Административните нарушения, наказуеми с имуществени санкции или глоби, попадат в приложното поле на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който давността за преследване е три

години.
По силата на чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, административнонаказателното преследване се изключва по право, ако е изтекъл срок, надвишаващ с една втора предвидения по чл. 80 давностен срок. Следователно абсолютният давностен срок за административнонаказателно преследване за всяко от процесиите деяния е 4 (четири) години и 6 (шест) месеца. В настоящия случай, на основание чл. 80, ал. 3 НПК посоченият давностен срок следва да се брои от прекратяването на деянията, за които е образувано административнонаказателно преследване. Към датата на приключване на устните състезания 16.10.2026 г. следва да се приеме, че е изтекъл този срок доколкото наложените санкции са установени – с АУАН от 11.11.2021 г. за деяния, най-късното от които е прието, че е извършено, посредством проверката, извършена в периода 03.09–12.10.2021 г. Абсолютният давностен срок от 4 години и 6 месеца е изтекъл безусловно и по четирите пункта на административнонаказателното обвинение при всички възможни законови хипотези. Изтичането на абсолютната давност е абсолютна 4/5 процесуална пречка от материален характер, която изключва възможността да бъде ангажирана и реализирана отговорността.
Тя погасява окончателно правото на държавата да осъществи административнонаказателна репресия и десезира съда от възможността да обсъжда материалната съставомерност на деянията. Тъй като първоинстанционният съд вече е постановил цялостна отмяна на Наказателно постановление № 005 от 09.12.2021 г., решението следва са бъде оставено в сила, на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК. По отношение на жалбата срещу оспореното решение в частта за разноските. Настоящата инстанция счита, че решението следва да бъде оставено в сила. Налице са сочените в решението на СРС предпоставки за основателността на искането за присъждане на възнаграждение. Същевременно, счита, че възражението за прекомерност е неоснователно, предвид това, че същото е под минимума, предвиден в чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т 5 от Наредба № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 Г.). От страна на ответника по жалбата – Агенция по вписванията не са представени доказателства за разноски в настоящото производство, поради което такива не следва да й се присъждат. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2372 от 30.06.2025г., постановено по НАХД № 94/2022г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав. Решението е окончателно